

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2614/2021
25.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Божић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Стојан Новаковић“ из Шапца, чији је пуномоћник Владимир Терзић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 898/21 од 10.05.2021. године, на седници одржаној 25.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 898/21 од 10.05.2021. године.

Образложење

Основни суд у Шапцу, пресудом П1 130/20 од 02.02.2021. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се пониште као незаконита и то: решење тужене о избору кандидата по конкурсном поступку дел. број .../...-... од 18.06.2020. године и решење директора тужене дел. број .../... од 02.07.2020. године, којим је одбијена жалба тужиле (став први изреке). Обавезао је тужилу да исплати туженој на име трошкова парничног поступка износ од 70.500,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде, док је одбио као неоснован захтев тужене преко досуђеног, а до траженог износа од 103.500,00 динара (став други изреке).

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж1 898/21 од 10.05.2021. године, одбио је жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Шапцу П1 130/20 од 02.02.2021. године (требало би да пише од 02.02.2021. године, која је објављена 03.02.2021. године), у делу којим је одбијен тужбени захтев и у делу којим је усвојен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код тужене на одређено време, са пуним радним временом, на пословима наставника ..., на основу више уговора о раду и анекса уговора о раду и то од 30.05.2012. године (када је са туженом закључила уговор о раду) до 24.01.2019. године (када је са туженом закључила анекс уговора о раду), као и решења тужене од 10.03.2015. године, 10.07.2017. године и 24.01.2019. године, којима је тужилци продужаван радни однос заснован на одређено време, због породилског одсуства и одсуства са рада ради неге детета. Тужилца је код тужене остварила укупан радни стаж у трајању од шест година, седам месеци и 24 дана. Директор тужене је 12.02.2020. године донео одлуку о расписивању конкурса за пријем у радни однос на више радних места, међу њима и на радно место наставника ... са сто процената радног времена на неодређено време. У одлуци су наведени услови које треба да испуњавају кандидати, као и која документација је неопходна да се достави уз пријаву. Решењем директора тужене од 26.06.2020. године је именована конкурсна комисија по расписаном конкурс од 12.02.2020. године, у саставу ББ, ..., ВВ, ... и ГГ, ... Истим решењем је одређен задатак комисије. Конкурсна комисија је 03.03.2020. године сачинила записник, ради утврђивања испуњености услова кандидата за пријем у радни однос по конкурс и констатовала да су кандидати ДД и ЂЂ поднели благовреме и потпуне пријаве и уз пријаву и тражену документацију. Конкурсна комисија је 16.06.2020. године сачинила записник са обављеног разговора са кандидатима, према коме су именованим кандидатима постављена по три иста питања, која су наведена у записнику. У исти записник су унети одговори оба кандидата на свако од постављених питања. Конкурсна комисија тужене је 18.06.2020. године донела оспорено решење о избору кандидата по конкурс, којим је примљен у радни однос на неодређено време на пословима наставника ... са сто процената радног времена ДД, дипломирани ... . Тужилца је изјавила жалбу против тог решења, која је одбијена оспореним решењем директора тужене од 02.07.2020. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен тужбени захтев тужилце, којим је тражила да се поништи као незаконито оспорено решење тужене о избору кандидата по конкурс и оспорено решење директора тужене о одбијању жалбе тужилце, због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 139. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/17, 27/18, 10/19 и 6/20) је прописано да, у радни однос у установи може да буде примљено лице, под условима прописаним законом и то ако: 1) има одговарајуће образовање; 2) има психичку, физичку и здравствену способност за рад са децом и ученицима; 3) није осуђивано правоснажном пресудом за кривично дело за које је изречена безусловна казна затвора у трајању од најмање три месеца, као и за кривична дела насиље у породици, одузимање малолетног лица, запуштање и злостављање малолетног лица или родоскрвнуће, за кривична дела примање или давање мита, за кривична дела из групе кривичних дела против полне слободе, против правног саобраћаја и против човечности и других добара заштићених међународним правом, без обзира на изречену кривичну санкцију и за које није, у складу са законом, утврђено дискриминаторно понашање; 4)

има држављанство Републике Србије и 5) зна српски језик и језик на којем остварује образовно-васпитни рад.

Одредбом члана 140. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања је прописано да, наставник, васпитач и стручни сарадник јесте лице које је стекло одговарајуће високо образовање: 1) на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке академске студије) и то: (1) студије другог степена из научне, односно стручне области за одговарајући предмет, односно групу предмета и (2) студије другог степена из области педагошких наука или интердисциплинарне, мултидисциплинарне, трансдисциплинарне студије другог степена које комбинују целине и одговарајуће научне, односно стручне области или области педагошких наука; и 2) на основним студијама у трајању од најмање четири године, по прописима који су уређивали високо образовање до 10.09.2005. године. Одредбом члана 144. став 1. истог закона да, послове наставника, васпитача и стручног сарадника може да обавља лице које има дозволу за рад (лиценца).

Чланом 3. Правилника о степену и врсти образовања наставника и стручних сарадника у основној школи („Службени гласник РС - Просветни гласник“ бр. 11/12 ... 19/20) је прописано да, наставу и друге облике образовно-васпитног рада у предметној настави може да изводи лице које је стекло високо образовање и то под 9. за математику: тачка 2 дипломирани математичар и тачка 20. дипломирани математичар - мастер, дакле, лице које је стекло високо образовање за предмет математика и то са звањима у наведеном члану.

Приликом доношења одлуке о пријему на основу конкурса у радни однос на неодређено време на пословима ..., тужена је поступила у смислу члана 154. Закона о основама система образовања и васпитања, као и у делу одредбе члана 154. став 5. наведеног закона, који се односи на психолошку процену способности за рад са децом и ученицима које врши надлежна служба за послове запошљавања применом стандардизованих поступака, имајући у виду и да је у ревизији указано на део исказа сведока ББ, ... тужене, у списима предмета на записнику о саслушању дана 23.12.2020. године, да „оба кандидата су по тој психолошкој процени испунили услове за рад са ученицима“, те у том делу нису од значаја наводи ревизије да се извештај о селекцији и психолошкој процени нигде не спомиње у оспореним пресудама.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује на необјективан, неблаговремен и незаконит рад тужене приликом доношења одлуке о избору на основу конкурса и да су судови пропустили да то правилно цене, с обзиром на то да код испуњености услова конкурса као у конкретној ситуацији, конкурсна комисија има дискрециона овлашћења приликом избора кандидата на конкурс.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује, да је тужила имала боље карактеристике од изабраног кандидата, да је тужила код тужене била у радном односу на истом радном месту у трајању од осам година, и је имала испуњене услове и то завршен факултет, а касније током рада и мастер студије, док је изабрани кандидат, код тужене радио пет година на истом радном месту, наставника ..., при чему је до 2018. године радио са завршеном средњом школом и да је његова дужина студирања двадесет година, с обзиром на то да је конкурсна комисија дала конкретне и прецизне разлоге на основу којих је изабрала наведеног кандидата, односно образложила због чега тужила није примљена у радни однос, како је то навео другостепени суд, дајући

предност онима од којих зависи квалитетно обављање послова на радном месту наставника ..., узимајући у обзир и елементе који ће одговорати потребама саме школе, међу којима је и рад изабраног кандидата на изради нових школских сајтова и сервисирање рачунара.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић